

A LA CIUTAT DE VALÈNCIA

La primera ràdio en català

Han passat tres anys llargs, quasi quatre, des d'aquell octubre del 1982 en què Ràdio Puça començà a emetre. Uns inicis marcats per la tràgica pantanada i que serviren per convertir-nos ràpidament en un instrument comunitari al servei de la construcció del país.

Al marge de tota legalització, des d'aleshores, Ràdio Puça ha anat funcionant millor o pitjor i sempre amb uns recursos molt limitats: tres o quatre persones mantenint a València un mitjà de comunicació, una ràdio lliure, en català. No ens han mancat amenaces de tancament, ni desqualificacions fàcils per fer d'extremistes, marginals, minoritaris, catalanistes; per donar veu a tots aquells qui no la trobaven enlloc més.

Però a colps arribàrem a la tardor del 1985, en què una convocatòria a gent interessada en la Puça donà el seu fruit. S'ha constituït un equip de treball, gent nova, veus fresques, universitaris, gent que s'ha compromès més del que ho faria qualsevol professional, i s'ha aconseguit la vella aspiració de renovar el nostre material. Ara, emetent des d'un àtic, amb aparells nous i amb un nou emissor de major potència, la veu de Ràdio Puça arribarà —arriba ja— molt més lluny.

Molt més lluny en el nostre treball i molt més lluny geogràficament. Ja no

Fa més de dos anys que Ràdio Puça —emissora lliure de València— emet en català —i en solitari— en aquesta ciutat. Ara enceten una nova etapa, amb nous locals, més gent i millors mitjans

Col·lectiu Puça

només ens limitem a València. Pobles del voltant, pobles de l'Horta nord i l'Horta sud, de les dues Riberes, del Camp de Morvedre, poden escoltar ja —i aviat l'escoltaran millor— una emissora de ràdio en català, al seu dial de la FM.

Una ràdio a més, Ràdio Puça, d'esquerra, nacionalista, compromesa amb la normalització lingüística, lliure, alternativa, ecologista; una veu encara pobra, potser, però que ha donat un gran salt avant i espera, amb el temps, poder arrelar com un mitjà alternatiu.

Ràdio Puça és conscient que el redreçament de la cultura catalana avui ha de comptar amb el paper dels mitjans d'informació, entre els quals i d'una manera important hi ha la ràdio. El repàs, però, a les alternatives que ofereix el dial dels transistors és lamentable. Per això vam nàixer nosaltres.

Modestament, per intentar ajudar, participar, aportar el nostre gra de sorra a l'empresa comuna de donar vitalitat al compromís de molta gent preocupada pel nostre país i fer que escoltar ràdio en català, ací, siga una pràctica comuna, un fet normal. (I és clar que no pretenem, nosaltres, cobrir l'espai immens que són les institucions dites «valencianes», un espai buit i mal atès.)

Per a poder escoltar ràdio en català, doncs, però també perquè els múltiples col·lectius i associacions de caire nacionalista, valencianista, tinguen un espai, un lloc on dirigir-se i o saber que se'ls té en compte.

Sabem que estem obrint camí en una situació ben difícil. Després del bum de les FMs comercials els resultats han estat decebedors: ràdios comercials, sí, potser poc podíem esperar-ne, però, a més, en castellà, amb centres de decisió fora del nostre país, amb una programació pobra en hores autònomes i en contingut propi, i enmig d'una crisi que solen pagar els professionals d'aquestes emissores.

Volem, no una, sinó cent ràdios més en la nostra llengua. I desitgem que el fenomen alternatiu que han estat les emissores lliures s'escampe per tot el país, que augmente. Aquesta és la nostra alternativa. •